

GELD ALLEEN MAAKT NIET GELUKKIG
(Geld allein macht nicht glücklich)

Komedie in drie bedrijven met als thema geld en trouwen

door

WOLFGANG BINDER

vertaling

JAN DROOG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GELD ALLEEN MAAKT NIET GELUKKIG - GELD ALLEIN MACHT NICHT GLÜCKLICH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WOLFGANG BINDER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Herbert Schulte - een niet zo jonge ambtenaar van het kadaster, wiens vrouw door een ongeluk om het leven kwam, staat op het punt voor de tweede keer te trouwen. Hij is een wat pietepeuterig en ongecompliceerd mannetje die onvoorwaardelijk gelooft in de liefde van zijn aanstaande, Judith, maar net nog op tijd voor een domme stap wordt behoed.

Judith Slinksewegen - is een geraffineerde tante die het uitsluitend- en dan ook inderdaad uitsluitend - voorzien heeft op het geld uit de lotto dat Herbert gewonnen heeft. Ze is aantrekkelijk, iets jonger dan Herbert en doet zich graag voor als een "Lady" maar is dat beslist niet.

Betsie Kramer - buurvrouw van Herbert, is ongeveer zo oud als Judith en dat is dan ook de enige overeenkomst tussen beide vrouwen. Betsie gedraagt zich vrijmoedig en zelfbewust... maar raakt door de gebeurtenissen steeds meer aan het twijfelen, vooral waar het de relatie met haar vriend Freek betreft. Ze maakt zich oprecht zorgen om Herbert.

Greet Kramer - de moeder van Betsie. Ze is een best mens met veel levenservaring. Ze is recht- op- de- man af en beschikt over een droog soort humor. Helaas is haar niet veel meer dan de ondankbare rol van "deus-ex-machina" toebedacht.

Freek Breekstaal - de vriend van Betsie is een proleet van het zuiverste water. Iemand die alleen om zijn eigen "grappen" lacht, omdat hij die van anderen niet begrijpt. Hij is zeer gespierd en heeft een flinke buik. En dat is de reden dat op hem bespaard is bij het uitdelen van hersenen. Het uitzicht op een erfenis beneemt hem volledig de kijk op de realiteit.

EERSTE BEDRIJF

Het is vroeg in de middag. Overal staan en liggen lege flessen en gebruikte glazen, halflege zakken chips en soortgelijke stille getuigen van een feest dat de vorige avond heeft plaatsgevonden. Even later beweegt er iets op de sofa. Daar ontwaakt juist Herbert, de eigenaar van de woning. Hij is (hangt ervan af hoe je het bekijkt) half aan of half uitgekleed. Hij ziet er dodelijk vermoeid uit en is, wat je noemt getroffen, door een kater. Hij rekt zich uit, strekt de armen en wordt zich langzamerhand bewust van de omvang van de catastrofe.

HERBERT: O, o, hemel nog an toe! *(hij neemt een paar flessen van de tafel en wil weggaan, staat dan stil, bekijkt vanaf de deur de chaos en zet de flessen, daar waar hij staat, weer neer)* Dat gaat zo niet goed. *(kijkt op zijn horloge)* O, verdomme..! *(hij opent een raam en gaat haastig af. Een ogenblik later wordt de douche aangezet. Een vrouwenstem roept een paar maal Hallo! Betsie verschijnt in de deuropening. Ze heeft een duimstok en een blocnote in de hand en een potlood achter het oor. Ze kijkt zoekend in het rond)*

BETSIE: Hallo! Meneer Schulte? *(haar blik valt op de chaos)* O jé, knap lelijk. *(ze hoort het geruis van de douche, loopt naar de deur en doet die open)* Meneer Schulte! *(ze krijgt geen antwoord, haalt de schouders op en sluit de deur. Dan klapt ze de duimstok open en begint met het opmeten van de kamer, waarbij ze af en toe getallen op de blocnote noteert. De douche wordt uitgezet en even later komt Herbert, gekleed in een badjas, de kamer binnen. Hij rekt zich uit en stoot een gegrom van welbehagen uit. Betsie die in een hoek op de hurken zit, schrikt en springt op)*

HERBERT: *(verbijsterd)* Wat doet u hier?

BETSIE: Ik meet de kamer op.

HERBERT: *(mechanisch)* O juist ja. *(geïrriteerd)* Waarom meet u de kamer op? Wie eh... O, u bent. Wat doet u eigenlijk daar. Eh... waarom... eh... Hoe bent u eigenlijk binnengekomen?

BETSIE: De deur stond open.. Ik

HERBERT: De deur stond open. *(hij verlaat even de kamer en komt dan weer terug)* De deur is toch dicht.

BETSIE: Ja, natuurlijk, ik heb hem gesloten toen ik binnenkwam. U wilt toch zeker niet, dat hier allerlei vreemden zomaar in de woning rondlopen.

HERBERT: Uiteraard niet. Maar wilt u mij nu eens uitleggen waarom u met een duimstok in de hand op de grond rondkruipt.

BETSIE: Ik had ook in de gang kunnen beginnen.

HERBERT: Ik wil niet weten waarom u juist in de woonkamer aan rondkruipen bent, maar waarom u dat überhaupt doet.

BETSIE: Ik wil de woning opmeten.

HERBERT: (*alsof het vanzelf spreekt*) Ach ja, dat hebt u al verklaard, neem me die domme vraag niet kwalijk. Natuurlijk, u wilt de woning opmeten. Het is acht uur in de morgen en u meet de woning van uw buurman op.

BETSIE: Ik zal het u uitleggen.

HERBERT: Graag, alsjeblieft.

BETSIE: U weet toch, dat mevrouw Burgers de vorige week gestorven is. En omdat haar woning direct naast de mijne ligt, heb ik de huiseigenaar gevraagd of ik die woning er niet bij kan huren en de muur doorbreken kan. Mijn huis heeft maar één kamer en omdat mijn vriend binnenkort bij mij zal intrekken, eh...

HERBERT: Ja, dat is wel goed; geen hele levensgeschiedenis. En kan het? Dat huis huren, bedoel ik.

BETSIE: Ja, maar de huiseigenaar is momenteel op reis en ik ben zo dol nieuwsgierig naar de afmetingen van de woning. En aangezien uw huis direct boven die woning ligt, moet die toch hetzelfde grondoppervlak hebben.

HERBERT: Dat kan best. Ik weet het niet. Ik ben nooit in de woning van mevrouw eh, Huppelepup eh, mevrouw Burgers geweest. Maar dat geeft u nog niet het recht in alle heidense vroegte mijn woning binnen te dringen.

BETSIE: De deur stond open.

HERBERT: Weet u hoe men dat noemt?

BETSIE: Ja, een beetje roekeloos.

HERBERT: (*verbijsterd*) Maar dat is toch...

BETSIE: (*kijkt de kamer rond*) Zo, dat ziet er gezellig uit bij u!

HERBERT: Ik weet niet, wat u dat aangaat.

BETSIE: De hemel zij dank, niets. Mag ik dan nu gaan meten?

HERBERT: Voor mijn part! Maar schiet alsjeblieft een beetje op. Ieder ogenblik kan mijn verloofde hier zijn. We hebben nog het nodige te bespreken in verband met ons huwelijk.

BETSIE: Verloofde? Huwelijk? Vertel maar es, was dat uw vrijgezellenavond vannacht?

HERBERT: Ja, nee, eigenlijk niet... ik bedoel... ik...

BETSIE: Dat had ik nou helemaal niet achter u gezocht!

HERBERT: Wat had u niet achter mij gezocht?

BETSIE: Nou ja, ik bedoel dat het er nogal wild aan toegegaan is gisterenavond.

HERBERT: Heeft u er last van gehad? Ik heb toch bij alle burens gemeld, dat het wat luidruchtig zou kunnen worden.

BETSIE: (*ironisch*) Wat luidruchtig? (*verwijtend*) Bij mij bent u in ieder geval niet geweest.

HERBERT: Nee? Wat spijt me dat! Dan heb ik u vergeten. Ik heb momenteel zoveel dingen. Tenslotte trouw je maar één keer in je leven... (*korte aarzeling*) normaal gesproken.

BETSIE: Dat zeggen ze allemaal bij de eerste keer.

HERBERT: Uit die woorden maak ik op, dat je over een ruime ervaring beschikt.

BETSIE: Dat klopt.

HERBERT: Dat zou eigenlijk niet moeten. Denk es aan die mooie zin: Tot de dood ons... (*hij breekt plotseling af*)

BETSIE: Ach ja, weer zo'n zin uit de oude doos.

HERBERT: (*nijdig*) Wat zeg je me nou? Wat heeft dat te maken met oud? Denkt u, dat ik naar het bureau van de burgerlijke stand ga met het vaste voornemen mij na maximaal een jaar weer te laten scheiden?

BETSIE: Doet u nou maar niet alsof u niet weet hoe hoog het percentage scheidingen bij ons is. Eén op de twee of drie huwelijken eindigt binnen de kortste keren in een scheiding.

HERBERT: Misschien is mijn huwelijk wel het eerste waarbij dat niet zo is.

BETSIE: Bewijs dat dan maar es, hij die zich voor eeuwig bindt.

HERBERT: Hou nou maar op met uw wijsneuzige spreuken. Die van u komt net zo goed uit de oude doos als de mijne. Ik wil zeggen dat die wel waar is, maar dat uitgerekend u hem nou aanhaalt Daarbij komt, dat Judith - dat is mijn verloofde - en ik genoeg ervaring met elkaar hebben. Daar kunt u gerust op zijn. En bovendien gaat 't u ook niets aan.

BETSIE: Oké, windt u zich niet onnodig op. (*pauze*) Judith... Leuke naam!

HERBERT: 't Is ook een leuke vrouw?

BETSIE: Hoe komt u dan aan een leuke vrouw?

HERBERT: Hoe zegt u?

BETSIE: Niets.

HERBERT: Niet iedereen kan er uitzien als Leonardo di Caprio.

BETSIE: Die kent u? Dat had ik niet van u gedacht.

HERBERT: U schijnt geen hoge pet van mij op te hebben. (*met een ondertoon*) Ik... eh... ik bedoel, wij hebben de film De Titanic in de bioscoop gezien...

BETSIE: Was dat, omdat zij dat wilde?

HERBERT: *(met een zweem van ironie)* Een verplichting vóór het huwelijk.

BETSIE: *(ook ironisch)* Hoe moet dat dan wel tijdens het huwelijk!

HERBERT: *(geamuseerd)* Ja, dat weet ik ook niet. *(heeft zich weer in de hand)* Ik wil zeggen... Wilde u niet de woning opmeten?

BETSIE: Ja natuurlijk. Overigens kunt u wat mij betreft de boom in met uw Leonardo di Caprio. Alsof die het criterium voor een goed uiterlijk zou zijn. Dan liever Cary Grant of Gregory Peck. Dat waren nog es kerels, niet van die halfzachte eitjes zoals we die tegenwoordig op het filmscherm zien. En daarbij komt, wat betekenen nu uiterlijkheden. O, neem me niet kwalijk; ik praat teveel. *(ze wijst op de glazen en flessen)* Laat u zich door mij niet ophouden.

HERBERT: Nee, nee.

BETSIE: Wanneer is het dan zo ver?

HERBERT: De trouwerij? Eh *(denkt even na)* Vandaag is het toch woensdag, niet?

BETSIE: *(geamuseerd)* Ja, vandaag is het woensdag.

HERBERT: Nou, dan is 't overmorgen, op vrijdag...

BETSIE: En wanneer wordt het vrijgezellenfeest gevierd?

HERBERT: Vanavond. *(bijna verontschuldigend)* Maar niet hier.

BETSIE: O, daar heb ik geen last van. Ik heb verlof. Dan kan ik een gat in de dag slapen.

HERBERT: Maar u bent wel bijzonder vroeg aan de gang.

BETSIE: Dat komt, omdat ik zo nieuwsgierig was naar de woning.

HERBERT: Dat is nou echt iets voor een vrouw.

BETSIE: Wat moet dat nou weer betekenen? Vindt u, dat alle vrouwen nieuwsgierig zijn? Of houdt u nieuwsgierigheid voor een typisch vrouwelijke eigenschap? En waarschijnlijk zijn in uw ogen alle vrouwen klets-kousen en staan ze de hele dag voor de spiegel. Zij behoren zeker bij de haard te zitten en bezig te zijn met het verwisselen van luiers. U bent een seksist!

HERBERT: Ho, ho. Niet zo overdrijven. U legt mij die woorden in de mond.

BETSIE: Och, jullie mannen zijn allemaal hetzelfde...

HERBERT: En is dat uw levensfilosofie? *(ironisch)* Wel, u blijkt inmiddels een schat aan ervaringen verzameld te hebben; zo in de geest van als je tweemaal met een ander slaapt, word je als minnaar aangegaapt. En dan wilt u nog wel met uw vriend gaan samenwonen? Als dat maar goed gaat!

BETSIE: Mijn ervaringen gaan u helemaal niets aan.

HERBERT: Net zo min als mijn trouwplannen u aangaan. En daarmee is dit onderwerp dan ook afgedaan. Voor mijn part meet u nu de

woning op en ik (*gelaten*) zal mijn huiskamer weer in een woonbare toestand brengen.

BETSIE: (*spottend*) Veel plezier!

HERBERT: Bedankt.

BETSIE: Ach, zou u even het raam kunnen dichtdoen, ik heb 't koud.

HERBERT: (*loopt een beetje wrevelig naar het raam en sluit het*) Alstublieft! Misschien kan ik ook nog thee en gebak serveren? (*zonder te reageren gaat Bets weer aan haar werk. Herb staat voor de chaos en krabt zich es achter de oren. Hij begint met de glazen en flessen zonder enige logische volgorde heen en weer te schuiven. Betsie ziet zijn activiteiten enige tijd aan*)

BETSIE: Zullen we ruilen?

HERBERT: Hoe ruilen?

BETSIE: U meet op en ik ruim op.

HERBERT: (*glimlacht voor de eerste keer wat aarzelend*) Wat mij betreft graag. Hoe heet u eigenlijk? Ik kom weliswaar iedere morgen langs uw huis, maar...

BETSIE: (*een beetje sarcastisch*) Logisch, ik woon ook pas drie weken hier. Ik heet Betsie Kramer... (*ze geven elkaar de hand*)

HERBERT: Schulte, Herbert Schulte

BETSIE: (*lichtelijk geamuseerd*) Herbert?

HERBERT: Ik heb die naam niet uitgezocht. Overigens noemen mijn vrienden me Bertie.

BETSIE: U heeft die naam niet uitgezocht... Oké (*vrijmoedig*) Ik zal u Herbie noemen, dat klinkt gezelliger.

HERBERT: (*onzeker*) Goed, geeft u mij nou die... eh.

BETSIE: (*aarzelend geeft ze hem de duimstok*) U behoort eigenlijk te weten hoe groot uw huis is.

HERBERT: Ah ja, natuurlijk weet ik dat. Neem me niet kwalijk, ik ben nog een beetje... (*grijpt naar zijn hoofd*)

BETSIE: Wilt u een aspirientje? Dan haal ik dat even.

HERBERT: Nee, nee, bedankt. 't Gaat al. Wel, het bad is 4.72 vierkante meter, de vloer is 3,06 vierkante meter.

BETSIE: Ho, ho! Schrijft u dat alsjeblieft op. U denkt toch niet, dat ik dat zo onthouden kan. (*ze geeft hem notitieblok en potlood en begint de glazen en de flessen naar de gang te brengen. Vanachter roept ze*) Hebt u hier geen dienblad?

HERBERT: Naast de ijskast. (*zachtjes*) Geloof ik.

BETSIE: (*komt met een dienblad*) Bingo! (*ze plaatst er glazen op*) Wat doet u eigenlijk voor de kost?

HERBERT: Ik ben ambtenaar; hoofd secretariaat van justitie bij het kadaster.

BETSIE: O, vandaar!

HERBERT: Hoezo: vandaar?

BETSIE: *(hem imiterend)* 4,72 vierkante meter, 3,05...

HERBERT: 3,06; de vloer is 3,06 vierkante meter. *(Betsie draagt hoofdschuddend, maar glimlachend, het blad met de glazen naar de gang. Een luide kreet van Betsie)*

HERBERT: Wat is er?

BETSIE: *(vanuit de keuken)* Ik heb bier over m'n broek gemorst. Een fles bleek nog halfvol te zijn en ik, huuu..!

HERBERT: In de badkamer ligt een rode doek; die kunt u gebruiken. *(er wordt gebeld; Herbert loopt naar de deur; Judith, zijn verloofde, komt binnen)*

JUDITH: Morgen, Bertie, en schatje, hoe was 't feestje?

HERBERT: *(grijpt naar zijn hoofd)* Ik denk, dat 't goed geslaagd was.

JUDITH: Dat wil ik wel geloven, als ik dat zo aanzie. En jij ziet er nou ook niet bepaald florissant uit. Ik begrijp ook niet waarom dat zo nodig moest. Tenslotte ben je geen vrijgezel.

HERBERT: Dat heb ik ze ook gezegd. Dan maken we er een afscheidsparty voor een weduwnaar van, zeiden ze. *(wegwuiwend)* Ach, wat geeft 't ook. Het is nu toch voorbij...

JUDITH: En is alles al klaar voor morgenavond?

HERBERT: Ja, de brandweer brengt tegen zes uur de veldkeuken. En de man van de dranken komt ook al vroeg. Straks ga ik nog even bij de slager langs.

JUDITH: Dat dat nou beslist in die schuur moet plaatsvinden! Ik had me dat wel wat stijlvoller voorgesteld.

HERBERT: Laat dat nou maar aan mij over. Die hele grap is toch al duur genoeg.

JUDITH: Zo, is onze bruiloft jou nog niet eens een behoorlijke feestavond waard?

HERBERT: Jij bent 't toch die me iedere keer aan m'n kop zeurt hoe en waar ik mijn geld aan moet uitgeven. En bovendien zie ik verdorie niets onbehoorlijks in een ouwe schuur. 't Zal beslist gezellig worden.

JUDITH: *(spottend)* O zeker. Ik hoop alleen maar, dat de koeienvlaaien en de varkensuitwerpselen van te voren zijn weggewerkt!

HERBERT: Ik vind die verwaande trek van jou niet leuk. En we moeten ook niet zonodig twee dagen voor onze bruiloft om zulke dingen ruzie maken.

JUDITH: Nou, trek dan maar wat aan vóór je kou vat. Anders moet je je trouwdag nog in bed doorbrengen. Waar haal ik anders zo gauw een plaatsvervanger vandaan?

HERBERT: Als ie maar geld heeft.

JUDITH: O, dat is zo gemeen van je! Jouw geld interesseert me helemaal niet.

HERBERT: Ik heb 't tot nu toe weliswaar niet verder gebracht dan hoofdsecretaris bij justitie, maar dat wil niet zeggen, dat ik op m'n achterhoofd gevallen ben. Daar komt bij: mensenkennis is niet uitsluitend een kwestie van intelligentie.

JUDITH: Dat klinkt wel goed, twee dagen voor onze bruiloft.

HERBERT: (*vergoelijkend*) 't Spijt me, dat heb ik zo niet bedoeld... Neem me alsjeblieft niet kwalijk, ik ben een beetje in de war. Dat van gisterenavond zit me nog in de benen en in m'n kop. (*hij pakt haar hand*) Ik denk dat 't komt, omdat ik mijn geluk nog altijd niet goed kan bevatten... Dat ik zo'n bijzondere vrouw heb kunnen krijgen en dat we gaan trouwen. Er is dus helemaal geen reden voor onenigheid.

JUDITH: Dan stoppen we nu daarmee, goed?

HERBERT: Oké.

JUDITH: Maar je geeft toch toe, dat we ruzie gemaakt hebben, niet?

HERBERT: Ja.

JUDITH: Mooi! En als men ruzie heeft gemaakt, dan moet men 't ook weer goedmaken. Kun je me volgen?

HERBERT: Ja.

JUDITH: En je weet ook, dat er maar één betrouwbare manier is om het weer goed te maken.

HERBERT: Ja.

JUDITH: En nu je al zo goed als uitgekled bent (*frommelt aan de ceintuur van zijn badjas*) ...Kun je me nog altijd volgen?

HERBERT: Ja.

JUDITH: Volg me nu dan ook maar naar de slaapkamer.

HERBERT: (*geschrokken*) Nee!

JUDITH: (*op de teentjes getrapt*) Dat is fraai! Gunt ie iemand weer niet 't kleinste pleziertje.

HERBERT: Judith, 't is nou werkelijk niet het geschikte moment.

JUDITH: Ach nee, natuurlijk niet: de eerste sigaret rook ik niet vóór de middag. Alcohol? Alleen maar 's avonds. Geslachtsverkeer: alsjeblieft niet eerder dan het donker is.

HERBERT: (*twijfelend*) Echt, Judith, op 't ogenblik is 't...

JUDITH: Niet het geschikte moment. Je herhaalt jezelf. En waarom dan niet, als ik vragen mag? Je bent toch al halfnaakt. (*ruikt aan hem*) En je hebt je ook pas gebaad, dus...

HERBERT: 't Spijt me echt, maar (*Betsie komt zonder broek de kamer binnen*)

BETSIE: (*zonder op te kijken*) Dat spul stinkt naar varkens en gaat beslist niet meer uit de broek. (*ze ziet Judith*) Oh! (*Judith kijkt van*

Herbert naar Betsie en terug)

JUDITH: Ach natuurlijk, (*spottend*) dat is een excuus.

HERBERT: (*snel*) Dat kan ik je zo uitleggen.

JUDITH: Je meent 't! En komt dan meteen de verborgen camera op de proppen?

HERBERT: Het zit zo: Ik heb gedoucht en zij heeft mijn woning opgemeten. En toen heeft ze met bier op haar broek gemorst. Dat is alles.

BETSIE: Zo was 't precies. En omdat die broek nog nat is heb ik hem uitgetrokken.

JUDITH: Dat is naar mijn mening ook de enig logische verklaring voor deze situatie. (*er volgt een onheilspellende stilte*) Zeg es, wil je mij belazeren?

HERBERT: (*geschrokken*) Maar Judith, liefje, ik wil je... ik wil je toch niet... eh voor de gek houden. 't was echt zo, zoals mevrouw Kramer het zegt.

JUDITH: En dat moet ik geloven? Zak ik je es zeggen, wat ik denk?

HERBERT: (*aarzelend*) Ja, wat denk jij dan?

JUDITH: Ik denk, dat jouw feestje een eenzijdige orgie geweest is. Wat doet anders dit hoertje hier? Is die overgebleven van vannacht? Van de één of andere hostessservice, neem ik aan. Lijd jij de laatste tijd aan smaakbederf? (*tot Betsie*) Lieve hemel, wat zie je der goedkoop uit. Hoe vaak heeft hij het kunnen doen? Bij mij gaat het namelijk om de twee weken op z'n hoogst. (*tegen Herbert*) Oké, ik wil nu zonder smoesjes weten wat zich hier vannacht heeft afgespeeld. Heb je 't ook nog met anderen gedaan? Luister, ik zeg je

HERBERT: Alsjeblieft Judith. Er is niets geweest van wat jij denkt. Je kunt 't aan mijn vrienden vragen: hier was geen enkele vrouw in huis. Het is allemaal een ongelukkige samenloop van omstandigheden.

JUDITH: Dat heb je knap uit 't hoofd geleerd. In welk derderangs toneelstuk komt dat voor? Dat is wat je noemt boulevardtheater.

BETSIE: Windt u zich nou niet op.

JUDITH: Natuurlijk. U heeft gelijk. Waarom zou ik me opwinden, als ik mijn verloofde twee dagen voor de bruiloft snap met een halfnaakte vrouw in zijn huis.

HERBERT: (*nu ook luid*) Zou je je niet een beetje kunnen inhouden. Er is absoluut geen reden voor een dergelijke scène. Geen enkele! En evenmin is mevrouw Kramer een hoertje, net zo min als ik aan smaakbederf, zoals jij dat noemt, zou lijden. Het schijnt, dat jouw vertrouwen in mij niet veel om 't lijf heeft. 't Is maar goed, dat ik dat nog te weten kom vóór de bruiloft. Zullen we die maar afblazen? Je hoeft 't maar te zeggen.

JUDITH: *(onverwacht heel gedwee, haast een beetje paniekerig)* Nee, nee, in godsnaam niet doen. Neem me maar niet kwalijk. Je hebt natuurlijk gelijk. Er is uiteraard niets gebeurd, nogmaals, neem me niet kwalijk, mijn zenuwen spelen me momenteel ook parten. *(geeft hem een vluchtige kus)* Vergeet 't maar... *(tegen Betsie)* Wilt u zo goed zijn de woning te verlaten. Ik zou graag nog wat met mijn verloofde willen bespreken.

BETSIE: Ja, natuurlijk. *(verlaat ijlings het huis; er ontstaat weer een onaangename pauze)*

JUDITH: *(maakt een stoel leeg en... gaat zitten)* Ik heb opnieuw met mijn vader gesproken; het zou het beste zijn, als je het geld...

HERBERT: Sorry, Judith, maar we hebben afgesproken niet meer over de bruiloft te praten. Ik heb de lotto gewonnen en ik kan met het geld doen wat ik wil. En ik weet hoe ik ermee moet omgaan, ook al werk ik niet op de afdeling financiën, maar op het kadaster. Ik ben hoofdsecretaris bij justitie.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto